

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Karla Podolky a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Petra Příhody, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Karviné - pobočkou v Havířově**, za další účasti žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.**, IČ 00562262 se sídlem v Praze 4, Závašova 5, zastoupené JUDr. Janem Veverkou, advokátem se sídlem v Praze 2, Londýnská 59, a žalované **M. Ž.**, zastoupené opatrovníci J. C., ve věci žaloby o zaplacení částky 4785 Kč se smluvní pokutou ve výši 0,1 % z této částky za každý den prodlení od 17. 8. 2006 do 3. 12. 2007, vedené u Okresního soudu v Karviné - pobočky v Havířově pod sp. zn. 113 C 49/2008,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Karviné - pobočky v Havířově pod sp. zn. 113 C 49/2008, o zaplacení částky 191,99 Kč za poskytnutí satelitní antény, **je soud.**
- II. Usnesení Okresního soudu v Karviné - pobočky v Havířově ze dne 2. 7. 2008, čj. 113 C 149/2008-28, **se v tomto rozsahu zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 17. 10. 2008 navrhl Český telekomunikační úřad (dále též „Úřad“) zvláštnímu senátu rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu) podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Karviné – pobočkou v Havířově ve věci tohoto soudu, u něhož podala žalobu žalobkyně UPC Česká republika, a. s., proti žalované M. Ž. o částku 4785 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Uvedená žaloba byla podána u Okresního soudu v Karviné dne 10. 1. 2008 a následně postoupena pobočce tohoto soudu v Havířově. Podle žalobního tvrzení uzavřela žalobkyně s žalovanou „Smlouvu o dodávce služeb UPC Direct“, v níž se zavázala poskytovat žalované veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Blíže označenými fakturami žalobkyně vyúčtovala žalované za poskytnuté služby elektronických komunikací částku ve výši 4785 Kč, kterou žalovaná navzdory předžalobní upomínce neuhradila; proto se žalobkyně částky domáhá u soudu. Dále žalobkyně žádá uhradit smluvní pokutu ve výši 0,1 % z této částky od počátku prodlení do dne podání žaloby a náklady řízení.

Okresní soud v Karviné – pobočka v Havířově nejprve usnesením ze dne 29. 2. 2008, čj. 113 C 49/2008 - 16, vyloučil spor o smluvní pokutu k samostatnému řízení, a následně usnesením ze dne 2. 7. 2008, čj. 113 C 49/2008 - 28, řízení o žalobě ve zbývající části týkající se jistiny zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že podle § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů

(zákon o elektronických komunikacích), účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, je povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby. Podle § 129 odst. 1 téhož zákona Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popřípadě uživatelem, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Jelikož dodávka televizních programů prostřednictvím satelitního signálu je poskytováním služeb elektronických komunikací a předmětem žaloby je dlužná úhrada ceny této služby, jedná se o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem na straně druhé, a proto je k rozhodování tohoto sporu příslušný Úřad.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu Úřad zdůraznil, že spor je veden jednak o ceny vyúčtované za služby elektronických komunikací, jednak o cenu vyúčtovanou za satelitní anténu (viz daňový doklad č. 44355258). Úřad je tak podle svého přesvědčení příslušný k rozhodnutí pouze v části sporu týkající se částky 4593,01 Kč, kterou žalovaná neuhradila za poskytnuté služby elektronických komunikací. Naproti tomu částka 191,99 Kč, kterou žalobkyně žalované vyúčtovala za satelitní anténu, není cenou za službu elektronických komunikací, nýbrž je plněním plynoucím ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou. O této částce není Úřad příslušný rozhodovat, což potvrzuje i usnesení zvláštního senátu ze dne 6. 11. 2003, čj. Konf 42/2003-8.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc se zvláštní senát řídil následujícími úvahami:

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; podle § 129 odst. 1 zákona pak Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Jak plyne z listin založených v soudním spisu a jak je zvláštnímu senátu známo z jiných obdobných věcí, obsahem „Smlouvy o dodávce služeb UPC Direct“ uzavřené mezi stranami původního řízení byla na straně žalobkyně povinnost dodávat žalované signál programů digitálního satelitního vysílání, které odpovídala povinnost žalované hradit žalobkyni vyúčtovanou cenu za službu. Rozhodovat ve sporu o plnění takových povinností – které jsou upraveny nejen konkrétním způsobem v této smlouvě, resp. ve všeobecných obchodních podmínkách žalobkyně, ale obecně též v zákoně o elektronických komunikacích (srov. část první hlavy čtvrtou díl první zákona) – by vskutku příslušelo Úřadu.

Předmětem řízení v této věci je však částka za satelitní anténu, kterou žalobkyně žalované poskytla jako součást zařízení k přijímání digitálního satelitního vysílání. Nelze jistě popřít, že bez kompletního přijímacího zařízení by příjem satelitního vysílání nebyl možný. To ovšem z poskytnutí antény nečiní službu elektronických komunikací.

V této souvislosti zvláštní senát připomíná svou konstantní judikaturu (navazující ostatně na rozhodovací činnost někdejšího správního úseku Vrchního soudu v Praze) týkající se nároku mobilního operátora – coby poskytovatele telekomunikační služby (nyní služby elektronických komunikací) – na doplatek kupní ceny za mobilní telefon. I když nárok na tento doplatek vznikl v důsledku porušení povinnosti uživatele hradit paušální poplatek za službu a hovorné - tedy v příčinné souvislosti s porušením smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb – jedná se přesto o nárok plynoucí z běžného soukromoprávního vztahu založeného kupní smlouvou; rozhodovat o něm proto přísluší soudu, nikoli Úřadu (srov. rozhodnutí č. 47/2004 Sb. NSS). Podobně se zvláštní senát vyjádřil i ke vztahu vzniklému z výpůjčky zařízení

sloužícího k přijímání signálu programů digitálního satelitního vysílání: ani zde nejde o spor týkající se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, nýbrž o klasický soukromoprávní spor (srov. rozhodnutí č. 1478/2008 Sb. NSS).

Tím se nechce vyjádřit, že by snad vztah mezi účastníkem (uživatel) veřejně dostupné služby elektronických komunikací a mezi osobou vykonávající komunikační činnost byl vztahem veřejnoprávním. Obě strany vztahu založeného „Smlouvou o dodávce služeb UPC Direct“ se mohou svobodně rozhodnout, zda do něj vstoupí či nikoli, a žádná ze stran nemůže autoritativně určovat právní postavení druhé strany. Jedná se navíc o majetkový vztah, v němž si strany k uspokojení svých soukromých zájmů poskytují ekonomicky ekvivalentní protiplnění. Jde tedy o vztah soukromoprávní a rozhodovat o sporech z něj plynoucích náleží pravidelně soudům v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Zákon o elektronických komunikacích ve svém § 129 odst. 1 stanovuje z tohoto pravidla výjimku. Tu je však třeba vykládat úzce – ostatně jako všechna ustanovení, která odnímají soudům jejich nejvlastnější pravomoc rozhodovat spory ze soukromoprávních vztahů v klasickém nalézacím řízení.

Rozhodování o nárocích plynoucích z porušení povinnosti zaplatit za poskytnutí satelitní antény (byť k němu došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací) tedy zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje Úřadu; z pravomoci soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci označené ve výroku přísluší soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu v rozsahu, který odporuje výroku, jímž byla pravomoc určena.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Karviné – pobočka v Havířově pokračovat v uvedeném rozsahu v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. prosince 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu